

Forslag

til

Lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget
indhold (Kulturbidragsloven)¹⁾

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Formålet med denne lov er at indføre en pligt for visse medietjenesteudbydere til at betale et kulturbidrag til fremme af dansksproget indhold, herunder til produktion af dansksprogede film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer.

§ 2. Denne lov finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i Danmark, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, der er målrettet mod publikum i Danmark.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder alene medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på over 15 mio. kr.

Stk. 4. Stk. 1 gælder ikke medietjenester, der udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 11.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Audiovisuel medietjeneste: En tjeneste, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/1808/EU af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, nr. L 303, side 69.

UDKAST

- 2) On demand-audiovisuel medietjeneste: En audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på, at programmer kan modtages på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medietjenesteudbyderen.
- 3) Medietjenesteudbyder: Den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilretelægges.
- 4) Bidragspligtig omsætning: Den del af medietjenesteudbyderens bruttoindtægter i Danmark, som hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter, men ikke indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed tilgængeligt via den on demand-audiovisuelle medietjeneste.

Kapitel 2 *Kulturbidraget*

§ 4. Medietjenesteudbydere, jf. § 2, skal betale et årligt bidrag på 6 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark.

Stk. 2. Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidraget årligt bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste regnskabsårs omsætning i Danmark.

Stk. 3. Betales bidraget ikke af medietjenesteudbyderen inddrives bidraget af restancemyndigheden.

Stk. 4. Kulturministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler om opkrævning af bidraget, herunder regler om rykkerprocedure for betaling, om forrentning og betalingsfrist.

§ 5. Provenuet af kulturbidraget efter tilbageløb og adfærd fordeles efter fradrag af omkostningerne forbundet med ordningens administration med 50 pct. til en public service-pulje og 50 pct. til støtte af dansksproget film.

Kapitel 3 *Registrering, indberetning af oplysninger og tilsyn*

§ 6. Medietjenesteudbydere, jf. § 2, skal registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen.

UDKAST

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for registreringen af medietjenesteudbydere i medfør af stk. 1, herunder om krav til registreringens form, procedure og indhold samt frister for registreringen.

§ 7. Medietjenesteudbydere, jf. § 2, skal én gang om året indberette en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning i Danmark til Slots- og Kulturstyrelsen.

Stk. 2. Medietjenesteudbyderens opgørelse skal følge den ved virksomhedens seneste godkendte regnskab anvendte regnskabspraksis. Hvis medietjenesteudbyderen ikke tidligere har udarbejdet et godkendt regnskab, skal opgørelsen af omsætningen ske i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Stk. 3. Den bidragspligtige omsætning skal indregnes i opgørelsen, så det klart kan defineres, at omsætningen hidrører fra en on demand-audiovisuel medietjeneste. Der må ikke ændres i indregningen af omsætningen for at påvirke bidragets størrelse.

Stk. 4. Indberettede opgørelser, jf. stk. 1, skal ledsages af en erklæring afgivet af en uafhængig godkendt revisor.

Stk. 5. Medietjenesteudbydere, der udbyder mere end én on demand-audiovisuel medietjeneste, kan indberette én samlet revisorerklæring for disse. Revisorerklæringen skal klart skelne mellem omsætningen for de respektive on demand-audiovisuelle medietjenester, som opgørelsen vedrører.

Stk. 6. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetning af opgørelser over den bidragspligtige omsætning, herunder om indberetningens form, procedure og indhold, frister for indberetningen samt krav til revisorerklæringer, jf. stk. 4 og 5.

§ 8. Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Medietjenesteudbydere skal meddele Slots- og Kulturstyrelsen de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen, jf. stk. 1. Styrelsen kan fastsætte en frist for medietjenesteudbydernes afgivelse af sådanne oplysninger.

Stk. 3. Afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen efter denne lov kan indbringes for Radio- og tv-nævnet.

§ 9. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

UDKAST

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Kapitel 4 *Straffebestemmelser*

§ 10. Med bøde straffes den, der overtræder § 4, stk. 1, § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 6, stk. 2, og § 7, stk. 6, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 5 *Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser*

§ 11. Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 2. Kulturbidraget, jf. § 4, stk. 1, forfalder første gang til betaling i 2024 på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over den bidragspligtige omsætning i Danmark i 2023.

Kapitel 6 *Territorial gyldighed*

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. AVMS-direktivet
 - 2.2 Andre landes ordninger
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Indførelse af et kulturbidrag
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Administration af kulturbidragsordningen
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Danske fiktionsserier, film og dokumentarprogrammer binder os sammen som land og befolkning og fremmer den kulturelle og sproglige mangfoldighed. De bidrager til vores fælles dannelse og kan både udfordre og inspirere os til nye perspektiver på os selv og samfundet. Dansk indhold vinder stor international anerkendelse og har høj kvalitet.

Med streamingtjenesternes indtog på det danske marked udfordres det eksisterende finansieringsgrundlag, tilgængeligheden og udbredelsen af dansksproget indhold. Der er derfor brug for at sikre, at ikke bare nationale medietjenesteudbydere men også medietjenesteudbydere fra andre EU-medlemsstater bidrager til produktionen af dansksproget indhold, så danskerne

også fremover har mulighed for at møde dansksproget indhold på streaming-tjenesterne såvel som ad andre kanaler.

Formålet med lovforslaget er derfor at styrke produktionen af dansksprogede fiktionsserier, dokumentarprogrammer og film og dermed understøtte udbuddet af dansksproget indhold ved at indføre en pligt for visse medietjenesteudbydere til at bidrage økonomisk til statslige støtteordninger i form af en public service-pulje og filmstøtteordningerne.

Med lovforslaget foreslås således, at der opkræves et finansielt kulturbidrag fra medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester (streamingtjenester) rettet mod et dansk publikum, på 6 pct. af deres omsætning i Danmark hidrørende fra on demand-tjenesterne.

Loven vil finde anvendelse på både danske on demand-medietjenesteudbydere såvel som on demand-medietjenesteudbydere hjemmehørende i en EU-medlemsstat, når de udenlandske udbydere målretter deres on demand-audiovisuelle medietjeneste mod publikum i Danmark.

2. Lovforslagets baggrund

Af forståelsespapiret *"Retfærdig retning for Danmark"* mellem Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremgår, at regeringen vil *"tage initiativ til, at streamingtjenester bidrager mere til danskproduceret indhold"*.

Med medieaftalen af 21. maj 2022 indgået mellem regeringen, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Frie Grønne, Alternativet og Kristendemokraterne ønsker aftalepartierne, at produktionen af dansk indhold skal styrkes, så danskerne også fremover har mulighed for at møde originale dansksprogede film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer af høj kvalitet. Derfor skal streamingtjenesterne bidrage økonomisk til produktionen i form af et kulturbidrag.

Aftalepartierne er således enige om at indføre et kulturbidrag for streamingtjenesterne (medietjenesteudbydere) på 6 pct. af tjenesternes omsætning i Danmark.

Aftalepartierne er endvidere enige om, at proventet fra kulturbidraget (opgjort efter tilbageløb og adfærdsvirkninger) skal fordeles med 50 pct. til en større public service-pulje samt 50 pct. til at øge tilskuddet til dansksprogede film.

Det vil være muligt for de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, at søge om støtte til produktionen af nyt dansksproget audiovisuelt indhold under de støtteordninger, der finansieres af provenuet fra kulturbidragsordningen. De nærmere krav og betingelser for modtagelse af støtte under disse ordninger fastlægges ikke med nærværende lovforslag, men vil følge af rammerne for og reguleringen af public service-puljen og filmstøtteordningerne.

2.1. AVMS-direktivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold (AVMS-direktivet) har til formål at sikre den frie bevægelighed af audiovisuelle medietjenester i EU, beskytte forbrugere samt fremme kulturel mangfoldighed og mediefrihed.

Direktivet indeholder en minimumsregulering af audiovisuelle medietjenester, dvs. bl.a. fjernsynsudsendelser og on demand-audiovisuelle medietjenester. Direktivets anvendelsesområde omfatter også videodelingsplatformstjenester, dvs. tjenester, der organiserer audiovisuelt indhold, men ikke har et redaktionelt ansvar for indholdet, samt sociale medietjenester, hvis levering af audiovisuelt indhold efter en nærmere vurdering udgør en væsentlig funktion i den pågældende tjeneste. Direktivet regulerer ikke sociale medietjenester som sådan. Direktivet er et minimumsdirektiv, og medlemsstaterne kan således kræve, at udbydere af fjernsyn og on demand-audiovisuelle medietjenester under deres jurisdiktion overholder mere detaljerede eller strengere bestemmelser på de områder, der samordnes ved direktivet.

AVMS-direktivet giver mulighed for, at EU-medlemsstaterne kan pålægge både nationale og medietjenesteudbydere (herunder streamingtjenesteudbydere) fra andre EU-medlemsstater at bidrage finansielt til fremstillingen af europæiske programmer.

Det følger af direktivets artikel 13, stk. 2, at medlemsstater, der pålægger medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer, herunder via direkte investeringer i

UDKAST

indhold og bidrag til nationale fonde, også kan pålægge medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum inden for deres områder, men som er etableret i andre medlemsstater, at yde sådanne finansielle bidrag, der skal være forholdsmæssige og ikke-diskriminerende.

Den tilknyttede præambelbetragtning nr. 36 uddyber, at disse finansielle forpligtelser kan bestå i en pligt til direkte at investere i europæisk indhold eller til at betale til en fond, som udbetaler støtte til fremstilling af europæisk indhold. De tjenester, der er forpligtet til at bidrage til fonde/puljer, skal på ikkediskriminerende vis kunne drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under ordningen.

Det følger af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 3, at det finansielle bidrag skal baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne. Hvis den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, opkræver et sådant finansielt bidrag, skal den tage hensyn til eventuelle finansielle bidrag, der er opkrævet af målmedlemsstater. Ethvert finansielt bidrag skal overholde EU-retten, navnlig reglerne for statsstøtte.

2.2 Andre landes ordninger

AVMS-direktivets hjemmel til at indføre et kulturbidrag er udnyttet i en række EU-medlemsstater. European Audiovisual Observatory (Council of Europe) giver i rapporten *IRIS Plus 2022-2: Investing in European works: the obligations on VOD providers* et samlet overblik over de nationale ordninger, der gennemfører AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2. Ifølge rapporten har 12 medlemsstater (ud over Danmark) indført – eller er ved at indføre – bidragsforpligtelser for on demand-audiovisuelle medietjenesteudbydere. Bidragspligten udgøres af en investeringsforpligtelse, et bidrag til en fond/støtteordning eller en kombination af begge. Bidragssatserne i de enkelte landes ordninger fastsættes ud fra medietjenesteudbydernes årlige indkomst og varierer landene imellem både i forhold til opgørelsen af den relevante indkomst og de anvendte bidragssatser.

Figur 1: Nationale kulturbidragsordninger i andre EU- medlemsstater

Land	Investeringspligt	Rate <i>Pct. af omsætning</i>	Bidrag	Rate <i>Pct. af omsætning</i>
BE DE	X	Uafklaret	--	--
BE VL ^{*)}	X	2,0	X	2,0
BE WA ^{*)}	X	1,4-2,2	X	1,4-2,2

UDKAST

CZ	X	1,0	--	--
DE	--	--	X	1,8-2,5
ES ^{*)}	X	5,0	X	5,0
FR	X	15-25	X	5,15
GR	X	1,5	X (kun udbydere i andre lande)	Uafklaret
HR	X	2,0	X (kun udbydere i andre lande)	2,0
IE	--	--	X	Uafklaret
IT	X	17	--	--
PL	--	--	X	1,5
PT	X	Uafklaret	X	1,0
RO ^{*)}	X	40 af bidragsbeløbet	X	2,0

**) Kulturbidragsordninger, hvor investeringspligt og bidrag er alternativer*

Kilde: Kulturministeriets sammenstilling ud fra European Audiovisual Observatory (Council of Europe), IRIS Plus 2022-2: Investing in European works: the obligations on VOD providers

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Indførelse af et kulturbidrag

3.1.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag national lovgivning, der gør det muligt at opkræve et kulturbidrag fra on demand-medietjenesteudbydere (streamingtjenesteudbydere). Kulturbidragsordningen indføres derfor ved forslag til en ny hovedlov.

AVMS-direktivet hjemler indførelsen af en kulturbidragsordning i artikel 13, stk. 2 og 3, der har følgende ordlyd:

”2. Hvis medlemsstaterne pålægger medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer, herunder via direkte investeringer i indhold og bidrag til nationale fonde, kan de også pålægge medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum inden for deres områder, men som er etableret i andre medlemsstater, at yde sådanne finansielle bidrag, der skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende.

3. I det tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, skal det finansielle bidrag kun baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne. Hvis den medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er etableret, opkræver et sådant finansielt bidrag,

skal den tage hensyn til eventuelle finansielle bidrag, der er opkrævet af målmedlemsstater. Ethvert finansielt bidrag skal overholde EU-retten, navnlig reglerne for statsstøtte.”

3.1.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Med afsæt i medieaftalen af 21. maj 2022 foreslås det, at der indføres en kulturbidragsordning, der vil medføre, at medietjenesteudbydere forpligtes til at betale et årligt bidrag på 6 pct. af udbydernes omsætning i Danmark hidrørende fra deres on demand-audiovisuelle medietjenester til støtte af produktionen af dansksproget audiovisuelt indhold.

De medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, sikres adgang til at ansøge om støtte til produktionen af nyt dansksproget audiovisuelt indhold fra en public service-pulje og filmstøtteordningerne, der til dels finansieres af provenuet fra kulturbidragsordningen. Dette gælder uanset, om de pågældende medietjenesteudbydere er etableret i Danmark eller et andet EU-land. Den foreslåede kulturbidragsordning indeholder dermed et incitament for medietjenesteudbydere, der betaler kulturbidrag, til at investere i dansksproget audiovisuelt indhold, da de er sikret mulighed for at kunne søge om støtte hertil. Ordningen bidrager endvidere til at fremme en mere bæredygtig dansksproget audiovisuel indholdsproduktion ved at sikre, at de, der opnår en økonomisk gevinst ved at udbrede dansksproget audiovisuelt indhold, også bidrager til at sikre den fremadrettede produktion af dette indhold.

De nærmere krav og betingelser for modtagelse af støtte under disse ordninger fastlægges ikke med nærværende lovforslag, men vil følge af en senere fastlæggelse af rammerne for og reguleringen af public service-puljen og filmstøtteordningerne i relation til provenuet fra kulturbidragsordningen.

Der lægges op til, at ordningen både skal omfatte medietjenesteudbydere, der er etableret i Danmark, og medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, når deres on demand-audiovisuelle medietjenester er målrettet et dansk publikum. Kulturbidragsordningen gør således ikke forskel på de on demand-medietjenesteudbydere, der opererer på det danske marked, men sikrer disse udbydere de samme konkurrencemæssige vilkår i relation til kulturbidragsordningen, uanset om de er etableret i Danmark eller i en anden EU-medlemsstat.

Ved afgørelsen af, om en on demand-audiovisuel medietjeneste er målrettet et dansk publikum, foreslås det, at der – i overensstemmelse med det i

UDKAST

AVMS-direktivets præambelbetragtning 38 anførte – lægges vægt på indikatorer såsom;

- reklame eller anden promovning, der sigter specifikt mod kunder i Danmark,
- den on demand-audiovisuelle medietjenestes hovedsprog, og
- hvorvidt der er tale om indhold eller kommerciel kommunikation, som specifikt er rettet mod publikum i Danmark.

Kulturbidragsordningen omfatter medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle tjenester, herunder såkaldte SVOD-tjenester (Subscription Video on Demand) og TVOD-tjenester (Transactional Video On Demand). Det afgørende for, om tjenesten anses for at være abonnementsbaseret er, om forbrugerne på baggrund af en tilmelding gives en løbende adgang til tjenesten for en given periode. Det er i denne forbindelse uden betydning, om der ydes en monetær eller anden modydelse for abonnementet. Det betyder, at tjenester, der f.eks. benytter ”gratis”-abonnementer, hvor forbrugeren ikke betaler penge for abonnementet, men i stedet accepterer at se reklamer eller afgiver sine data som modydelse, også vil være abonnementsbaserede tjenester i dette lovforslags forstand. På tilsvarende måde er det for de transaktionsbaserede VOD-tjenester uden betydning, om modydelsen for adgangen til indholdet på tjenesten er af monetær karakter, eller om forbrugeren betaler for adgangen på anden vis.

Kulturbidraget, som den enkelte medietjenesteudbyder skal betale, fastsættes ud fra udbyderens omsætning i Danmark, som hidrører fra dennes on demand-audiovisuelle medietjeneste, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter.

Beregningsgrundlaget for kulturbidraget begrænses til kun at omfatte medietjenesteudbydernes relevante omsætning i Danmark i overensstemmelse med AVMS-direktivets artikel 13, stk. 3, hvorefter ” *det finansielle bidrag kun baseres på indtægterne i målmedlemsstaterne.* ” Afgrænsningen til omsætning i Danmark udtrykker i den forbindelse en rimelig balance i forhold til, at en del af den finansielle indtjening, som opnås ved at udbyde en on demand-audiovisuel medietjeneste på det danske marked, også medvirker til den fortsatte bæredygtighed af markedet ved at underbygge produktionen af dansksprogede film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer.

Streamingmarkedet er i konstant udvikling, og nye typer af audiovisuelle medietjenester ser løbende dagens lys for bedst muligt at tilpasse tjenesterne

UDKAST

til forbrugernes behov. F.eks. tilbyder nogle medietjenesteudbydere allerede i dag "blandede" streamingprodukter, der både giver adgang til lineære audiovisuelle medietjenester, dvs. "klassiske" fjernsynskanaler, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade, og adgang til on demand-audiovisuelle medietjenester, hvor forbrugeren selv vælger f.eks. hvilket program eller hvilken film, der skal ses og hvornår, ud fra medietjenesteudbyderens programkatalog.

Da formålet med lovforslaget er at indføre en bidragspligt for on demand-audiovisuelle medietjenesteudbydere for at fremme produktionen af dansk-sprogede film, serier og dokumentarer, omfatter beregningsgrundlaget ikke indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed, selvom denne gøres tilgængelig for forbrugeren gennem en on demand-audiovisuel medietjeneste, f.eks. via en tilkøbsmulighed på samme platform eller på anden måde. Omsætning hidrørende fra traditionelle lineære fjernsynskanaler, der typisk kan dække flere programkategorier end dem, kulturbidragsordningen sigter efter at fremme, som f.eks. live sports- eller nyhedsudsendelser, er således undtaget fra beregningsgrundlaget for kulturbidraget. Dette skal også ses i sammenhæng med, at sportsbegivenheder vurderes at udgøre en både omkostningstung men også kraftigt omsætningsdrivende del af indholdet på lineære kanaler. Det vurderes ikke at være i tråd med kulturbidragsordningens formål at omfatte omsætningen fra de lineære kanaler, hvor en betydelig del af den bidragspligtige omsætning ville hidrøre fra en type indhold, som ordningen ikke sigter til at fremme. Dette gør sig også gældende, hvis den lineære audiovisuelle medietjeneste tilbyder såkaldte catch up-/start forfra-tjenester som en integreret del af den lineære tjeneste, hvor man i en nærmere afgrænset periode kan se tidligere lineært udsendte programmer.

Det er ligeledes ikke hensigten med nærværende lovforslag, at omfatte omsætning fra live sportskampe selvom dette gøres tilgængeligt for forbrugeren gennem en on demand-audiovisuel medietjeneste, f.eks. via en tilkøbsmulighed på samme platform eller på anden måde. Den omfattede omsætning afgrænses således til at vedrøre tilgængeliggørelse af film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer, som også er de kategorier af kreativt audiovisuelt indhold, som kulturbidragsordningen har til formål at fremme produktionen af.

Lovforslaget lægger op til, at der indføres en sats for kulturbidraget på 6 pct. af den bidragspligtige omsætning i Danmark. Det følger direkte af AVMS-

UDKAST

direktivets artikel 13, stk. 2, at medlemsstaterne kan indføre en pligt for medietjenesteudbydere til ”...at yde sådanne finansielle bidrag, der skal være forholdsmæssige...” Dette krav om proportionalitet indebærer ifølge den juridiske litteratur, at der ikke må være et misforhold mellem formålet med handlingen, dvs. hensigten om at fremme dansksprogede film, serier og dokumentarer, og de midler, der anvendes til at realisere formålet, dvs. bidragspligten med en sats på 6 pct.

Danmark er et lille sprogområde, og markedet for dansksproget indhold er tilsvarende af begrænset størrelse. Det vurderes derfor, at en bidragsforpligtelse varetager et sagligt hensyn om at sikre produktion af nyt dansksproget indhold og derigennem bidrager til den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Europa. Kulturministeriet estimerer med betydelig usikkerhed, at kulturbidragsordningen med en bidragssats på 6 pct. vil medføre et provenu på ca. 170 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. Dette skal ses i forhold til, at Det Danske Filminstitut i 2021 havde et samlet tilskudsbudget på ca. 510 mio. kr. (dækker alle støtteordninger, herunder Public Service-Puljen og filmstøtteordningerne). Det forventede provenu ved kulturbidragsordningen ved en bidragssats på 6 pct. vurderes derfor at være af proportionalt omfang i forhold til den øvrige støtte, der ydes på området. Det må herudover tillægges vægt, at flere får adgang til at søge om støtte til produktion af dansksprogede film, serier og dokumentarer, når medietjenesteudbyderne sikres adgang til at søge midlerne fra kulturbidragsordningen. Der vurderes derfor ikke at være misforhold mellem det estimerede provenu, som en bidragssats på 6 pct. resulterer i, og formålet om at fremme dansksprogede film, serier og dokumentarer.

Bidragssatsen på 6 pct. må også ses i forhold til de kulturbidragssatser og typer af kulturbidragsordninger, som er indført – eller ved at blive indført – i de øvrige EU-medlemsstater. En bidragssats på 6 pct. er den højeste blandt EU-medlemsstaternes bidragssatser, efterfulgt af Frankrigs bidragssats på 5,15 pct. og Spaniens bidragssats på 5 pct. Det må dog samtidig tillægges betydelig vægt, at der ses store forskelle i forudsætningerne og opkrævningsgrundlaget for de forskellige landes ordninger, ligesom der ses store forskelle i, om ordningerne kun medfører en bidragspligt, en investeringsforpligtelse eller en kombination af de to. Set i lyset af det relativt begrænsede estimerede provenu, der forventes ved den danske foreslåede kulturbidragsordning, vurderes den i direkte sammenligning høje bidragssats ikke at være uforholdsmæssig.

Det foreslås, at kulturbidragsordningen alene skal gælde medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på over 15 mio. kr. Det er Kulturministeriets vurdering, at medietjenesteudbydere med en årlig omsætning under denne tærskel bør undtages for bidragspligten, for at undgå at ramme disse mindre virksomheder unødigt hårdt samt for at undgå, at nye aktører hindres adgang til markedet.

Afgrænsningen foretages i overensstemmelse med AVMS-direktivets artikel 13, stk. 6, hvorefter *”krav, der pålægges medietjenesteudbydere, der målretter deres tjenester mod publikum i andre medlemsstater, jf. stk. 2, finder ikke anvendelse på medietjenesteudbydere med en lav omsætning eller en lille målgruppe”*. Begrebet ”lav omsætning” er præciseret i EU-Kommissionens Retningslinjer i medfør af artikel 13, stk. 7, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III.3, der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Det følger heraf, at mikrovirksomheder, dvs. virksomheder med en samlet årlig omsætning på højst 2 mio. EUR, når omsætningen fra partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder også tages i betragtning, bør undtages fra den foreslåede bidragspligt, med mindre det er nødvendigt og rimeligt ud fra et proportionalitetshensyn.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 2-5 og de specielle bemærkninger hertil.

3.2. Administration af kulturbidragsordningen

3.2.1. Gældende ret

Der gælder ikke i dag regler, der hjemler administrationen af en kulturbidragsordning, herunder registrerings- og indberetningsforpligtelser for medietjenesteudbydere i forbindelse hermed.

3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Slots- og Kulturstyrelsen administrerer en række tilskudsordninger på Kulturministeriets område, herunder som sekretariat for armslængdeorganer som Medienævnet, Radio- og tv-nævnet og Statens Kunstfond. Styrelsen har således en bred erfaring med tilskudsadministration, og styrelsens administrative system vurderes at være velegnet til at håndtere en ordning som den foreslåede.

UDKAST

Dertil kommer, at styrelsen gennem varetagelsen af sekretariatsbetjeningen af Radio- og tv-nævnet, der blandt andet fører et generelt tilsyn med on demand-audiovisuelle medietjenester, har medarbejdermæssige kompetencer og kendskab vedrørende den kreds af aktører, der foreslås omfattet af ordningen. Det foreslås derfor, at kulturbidragsordningen administreres af Slots- og Kulturstyrelsen.

Det foreslås, at der indføres en pligt for de omfattede medietjenesteudbydere til at registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen og indberette årlige opgørelser over deres bidragspligtige omsætning i Danmark til styrelsen.

Kulturministeriet vurderer, at en registreringsordning vil være hensigtsmæssig henset til, at de omfattede medietjenesteudbydere derigennem får kendskab til de regelsæt, de hører under, samtidig med, at der skabes et grundlag for identifikation af de udbydere af on demand-audiovisuel programvirksomhed, som vil være omfattet af pligten til at betale kulturbidrag, og dermed et grundlag for Slots- og Kulturstyrelsens tilsyn med ordningen. Den foreslåede registreringspligt vurderes dertil at være den administrativt mindst omkostningsfulde måde at sikre kendskab i Slots- og Kulturstyrelsen til de medietjenesteudbydere, der er omfattet af kulturbidragsordningen, idet det vil være uforholdsmæssigt administrativt bebyrdende for Slots- og Kulturstyrelsen at skulle foretage registreringen på baggrund af opsøgende arbejde blandt alle potentielle aktører på det danske marked.

Der knyttes ikke selvstændig retsvirkning til registreringen i den forstand, at registreringen ikke har indflydelse på, om en medietjenesteudbyder er omfattet af pligten til at betale kulturbidrag. Registreringen er således alene til brug for Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen.

Det er endvidere nødvendigt for administrationen af ordningen og udregningen af bidragets størrelse, at Slots- og Kulturstyrelsen har adgang til opgørelser over medietjenesteudbydernes bidragspligtige omsætning. Der lægges op til at forpligte medietjenesteudbyderne til årligt at indberette en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning i Danmark, idet disse oplysninger typisk vil være af forretningsfølsom karakter og ikke er offentligt tilgængelige. Slots- og Kulturstyrelsen vil behandle de indberettede oplysninger fortroligt.

I relation til medietjenesteudbydernes opgørelse af den bidragspligtige omsætning, er det Kulturministeriets forventning, at størstedelen af de omfattede medietjenesteudbydere er af en sådan størrelse, at de må forventes at

UDKAST

have revisorer, der reviderer deres regnskaber løbende, hvorunder arbejds-handlinger vedrørende kontrol og revision af den bidragspligtige omsætning også vil kunne udføres. Der vurderes således ikke at være behov for at stille krav om, at indberetningen af opgørelsen skal afvente årsregnskabet's samlede revision for at kunne få en retvisende opgørelse over omsætningen.

Endvidere vurderes et krav om, at årsregnskaber skal være reviderede forud for omsætningsindberetningen ikke at være hensigtsmæssigt, idet det dels vil afstedkomme, at det årlige provenu fra kulturbidraget og dermed størrelsen på de midler, der kan uddeles, for danske virksomheder forventeligt først vil kunne kendes tidligst i tredje kvartal i uddelingsåret. Dertil kommer, at der gælder forskellige standarder for, hvornår årsregnskaber skal være aflagt på tværs af medlemsstaterne i EU, hvilket også vil kunne medføre udfordringer i forhold til at få omsætningsindberetningerne ind hurtigst muligt i løbet af uddelingsåret, ligesom der vil kunne opstå risiko for en skævvridning i forhold til opkrævningstidspunktet for medietjenesteudbydere afhængigt af, hvilket EU-land, de er etableret i.

For at sikre validiteten af de opgørelser, der indsendes til Slots- og Kulturstyrelsen, foreslås det derfor, at medietjenesteudbydere forpligtes til at lade opgørelserne ledsage af revisorerklæringer, der med en høj grad af sikkerhed slår fast, at opgørelserne er korrekte. Dette mindsker ligeledes behovet for kontrol med opgørelserne, da denne lægges eksternt hos uafhængige godkendte revisorer.

Der lægges op til, at Slots- og Kulturstyrelsen på baggrund af indberetningerne fra de omfattede medietjenesteudbydere, udregner de respektive udbydere's bidrag og fremsender en faktura til de pågældende virksomheder.

Det foreslås, at de nærmere detaljer i relation til administrationen af kulturbidragsordningen fastlægges i en bekendtgørelse. Der lægges derfor op til, at kulturministeren ved bemyndigelsesbestemmelser får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om medietjenesteudbydere's registrering og indberetning og om digital kommunikation med Slots- og Kulturstyrelsen.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse skal benyttes til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, hvordan de omfattede medietjenesteudbydere skal registrere sig, med hvilke oplysninger og frister herfor, samt nærmere regler om form, procedure, indhold og frister for indberetningen af

opgørelser over den bidragspligtige omsætning, herunder også krav til anvendt revisionsstandard og grad af sikkerhed for de tilhørende revisorerklæringer.

I forlængelse af forslaget om at henlægge administrationen af kulturbidragsordningen til Slots- og Kulturstyrelsen, vurderes det ligeledes hensigtsmæssigt at lægge tilsyns- og afgørelseskompetencen hos denne myndighed. Styrelsen besidder således de medarbejdermæssige kompetencer inden for forvaltning, tilskudsadministration og juridisk sagsbehandling på medieområdet, hvorfor det er vurderingen at styrelsen vil være egnet til at føre tilsyn og træffe afgørelser i medfør af nærværende lovforslag. Der lægges således op til, at Slots- og Kulturstyrelsen udstyres med en hjemmel til at føre tilsyn med og træffe afgørelser om overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør heraf, herunder føre tilsyn med medietjenesteudbydernes indbetaling af kulturbidrag og træffe afgørelse i forhold til, hvilke medietjenesteudbydere, der er omfattet af bidragspligten, samt omfanget af den bidragspligtige omsætning og dermed størrelsen på den enkelte medietjenesteudbyders kulturbidrag.

Endelig lægges der op til, at Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser i relation hertil kan indbringes for Radio- og tv-nævnet. Hermed sikres medietjenesteudbyderne en administrativ klagemulighed i forhold styrelsens afgørelser, der indebærer økonomiske konsekvenser for udbyderne. Kulturministeriets vurderer, at den overvejende del af de afgørelser, som styrelsen vil træffe om, hvorvidt konkrete medietjenesteudbydere er omfattet af bidragspligten, den korrekte opgørelse af den omfattede omsætning m.v., vil være af både juridisk og tilskudsadministrativt teknisk karakter og vil forudsætte en særlig teknisk indsigt på området. Denne tekniske indsigt vurderes Radio- og tv-nævnet at besidde, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt at gøre nævnet til klageinstans for afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Kulturbidragets skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et provenu på ca. 170 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. De omfattede medietjenesteudbydere skønnes at indbetale et beløb på ca. 180 mio. kr. årligt svarende til de isolerede kulturbidragsindtægter. Kulturbidraget skønnes samtidig med usikkerhed at medføre afledt mindreprovenu på finanslovens §38 på ca. 10 mio. kr., svarende til ca. 5 pct. af de isolerede kulturbidragsindtægter, som Kulturministeriet overfører til Finansministeriet. Det afledte

UDKAST

mindreprovenu på §38 er forbundet med usikkerhed og afspejler hovedsageligt en arbejdsudbudsvirkning. Provenuet efter tilbageløb og adfærd fordeles efter fradrag for de administrative omkostninger forbundet med ordningen med 50 pct. til en public service-pulje samt 50 pct. til at øge tilskuddet til danske film.

Det er opfattelsen, at kulturbidraget i henhold til § 6 i lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten vil være fradragsberettiget som en driftsomkostning i ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de omfattede medietjenesteudbydere, der er fuldt eller begrænset skattepligtige til Danmark.

Lovforslaget vurderes at have implementeringskonsekvenser for staten, idet indførelsen af kulturbidragsordningen medfører nye administrationsopgaver for Slots- og Kulturstyrelsen og nye opgaver for Radio- og tv-nævnet, som sekretariatsbetjenes af Slots- og Kulturstyrelsen. Det vurderes, at omkostningerne forbundet hermed udgør 2 årsværk. De offentlige administrative omkostninger forbundet med kulturbidragets administration og behandlingen af eventuelle klagesager afholdes af kulturbidraget.

Langt størstedelen af Slots- og Kulturstyrelsens kommunikation med aktørerne i markedet foregår allerede i dag digitalt. Lovforslagets hjemler til at fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer forventes derfor ikke at medføre it-mæssige implementeringskonsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenserne for regioner og kommuner.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder enkle og klare regler i overensstemmelse med princip 1. Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på at understøtte digital kommunikation mellem Slots- og Kulturstyrelsen og virksomhederne og på teknologineutralitet i reguleringen i overensstemmelse med princip 2. Derudover hjemler lovforslaget mulighed for, at Slots- og Kulturstyrelsen kan føre tilsyn med loven i overensstemmelse med princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl. De resterende principper vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det er Kulturministeriets vurdering, at op til 50 medietjenesteudbydere vil blive omfattet af kulturbidragsordningen.

UDKAST

Lovforslaget estimeres med betydelig usikkerhed samlet at medføre økonomiske konsekvenser for medietjenesteudbydere ved betaling af kulturbidraget på 180 mio. kr. årligt.

Lovforslaget medfører mindre administrative omstillingsomkostninger for medietjenesteudbydere i forbindelse med registreringen hos Slots- og Kulturstyrelsen.

Lovforslaget medfører mindre løbende administrative konsekvenser for medietjenesteudbydere i forbindelse med opgørelse og årlig indberetning af deres bidragspligtige omsætning, herunder ved afholdelse af udgifter til revisorerklæringer i forbindelse med indberetningen.

Lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. lovforslagets § 6, stk. 2, og § 7, stk. 6. De administrative konsekvenser består i, at Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for registreringen af medietjenesteudbydere i medfør af stk. 1, herunder om krav til registrerings form, procedure og indhold samt frister for registreringen. Kulturministeren kan også fastsætte nærmere regler for indberetning af opgørelser over den bidragspligtige omsætning, herunder om indberetningens form, procedure og indhold, frister for indberetningen samt krav til revisorerklæringer. Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vurderes at medføre administrative konsekvenser under 4 mio. kr. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

De samlede administrative omkostninger vurderes ikke at overstige 4 mio. kr. på samfundsniveau og vil ikke blive kvantificeret yderligere.

Lovforslaget overholder de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

De fem principper for agil lovgivning vurderes ikke at være relevante for nærværende lovforslag, fordi reguleringen ikke vurderes at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende digitale teknologier og forretningsmodeller.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, L 303, side 69.

Lovforslaget kræver notifikation ved EU-Kommissionen, jf. reglerne om statsstøtte i EU-Traktaten, før loven kan træde i kraft.

10. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Regeringen har på vegne af Danmark tilsluttet sig OECD-aftalen om beskattning af den digitale økonomi af 8. oktober 2021, hvoraf det bl.a. fremgår, at den multilaterale konvention, som forhandles på baggrund af OECD-aftalen, vil indeholde en forpligtelse for alle deltagende jurisdiktioner til at fjerne og ikke senere indføre digitale omsætningsskatter eller lignende relevante tiltag. OECD-aftalen har status af en politisk erklæring.

Det fremgår videre af OECD-aftalen, at Danmark forpligter sig til ikke at pålægge digitale omsætningsskatter eller lignende relevante tiltag i perioden fra 8. oktober 2021 og frem til det tidligste tidspunkt af enten 31. december 2023 eller ikrafttrædelsen af den multilaterale konvention.

Det foreslåede kulturbidrag vurderes umiddelbart ikke at være i strid med OECD-aftalen eller de intentioner, som den fastlægger i forhold til forhandlingerne af den multilaterale konvention.

Forhandlingerne af den multilaterale konvention er ikke tilendebragt, hvorfor forpligtelsens præcise ordlyd og rækkevidde endnu ikke er endeligt fastlagt.

UDKAST

Aftalepartierne bag medieaftalen er enige om, at det foreslåede kulturbidrag skal følge OECD-aftalen og forpligtelsens præcise ordlyd i den multilaterale konvention, og at det foreslåede kulturbidrag skal tilpasses i lyset heraf, såfremt der måtte vise sig at være behov herfor.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[Se vedlagte høringsliste]

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kulturbidragets provenuvirkning skønnes med betydelig usikkerhed samlet at udgøre 170 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. De isolerede kulturbidragsindtægter skønnes til 180 mio. kr. årligt.	Kulturbidragsordningen skønnes med usikkerhed at medføre et afledt mindreprovenu for staten på § 38 på i alt 10 mio. kr. årligt, som dækkes af de isolerede kulturbidragsindtægter.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen, idet de offentlige administrative omkostninger forbundet med kulturbidragets administration og eventuel klagebehandling i Radio- og tv-nævnet afholdes af kulturbidraget.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget estimeres med betydelig usikkerhed at medføre økonomiske konsekvenser for medietjenesteudbydere ved betaling af kulturbidraget på 180 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget medfører mindre administrative omstillingsomkostninger for medietjenesteudbydere i forbindelse med registreringen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Lovforslaget medfører mindre løbende administrative konsekvenser for medietjenesteudbydere i forbindelse med opgørelse og årlig indbe-

UDKAST

		<p>retning af deres bidragspligtige omsætning, herunder ved afholdelse af udgifter til revisorerklæringer i forbindelse med indberetningen.</p> <p>De samlede administrative omkostninger vurderes ikke at overstige 4 mio. kr. på samfundsniveau og vil ikke blive kvantificeret yderligere.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold, EU-Tidende 2018, L 303, side 69.</p> <p>Lovforslaget kræver notifikation ved EU-Kommissionen, jf. reglerne om statsstøtte i EU-Traktaten, før loven kan træde i kraft.</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1, at formålet med denne lov er at indføre en pligt for visse medietjenesteudbydere til at betale et kulturbidrag til fremme af dansksproget indhold, herunder til produktion af dansksprogede film, fiktionsserier og dokumentarprogrammer.

Bestemmelsen beskriver formålet med at indføre en kulturbidragsordning og udtrykker lovgivers hensigt om at fremme dansksproget indhold gennem denne støtteordning. Det er således en forudsætning for kulturbidragsordningen, at de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale kulturbidrag, kan modtage støtte til produktionen af nyt dansksproget audiovisuelt indhold fra ordningens provenu. De nærmere krav og betingelser for medietjenesteudbydernes modtagelse af støtte under disse ordninger fastlægges ikke med nærværende lovforslag, men vil følge af rammerne for og reguleringen af public service-puljen og filmstøtteordningerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det følger af den foreslåede § 2, *stk. 1*, at loven finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i Danmark, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 1*, vil medføre, at medietjenesteudbydere, forstået som den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges, jf. definitionen i den foreslåede § 3, nr. 3, pålægges pligter i henhold til denne lov, såfremt de udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester.

On demand-audiovisuelle medietjenester er defineret i den foreslåede § 3, nr. 1 og 2. Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, vil medføre, at kulturbidragsordningen omfatter medietjenesteudbydere, der udbyder on demand-audiovisuelle tjenester, uanset hvilken forretningsmodel tjenesten anvender,

UDKAST

herunder f.eks. de såkaldte SVOD-tjenester (Subscription Video on Demand), TVOD-tjenester (Transactional Video On Demand) eller kombinationer heraf. SVOD-tjenester er abonnements-tjenester og omfattes uanset om tjenesten udbydes på mere sædvanlige abonnementsbetingelser, hvor forbrugerne på baggrund af en tilmelding og mod betaling gives en løbende adgang til tjenesten for en given periode, eller om den udbydes i et abonnementslignende forhold. Det er i denne forbindelse således uden betydning, om der ydes en monetær eller anden modydelse for abonnementet. Det betyder, at tjenester, der f.eks. benytter ”gratis”-abonnementer, hvor forbrugeren ikke betaler penge for abonnementet, men i stedet accepterer at se reklamer eller afgiver sine data som modydelse, også vil være tjenester baseret på abonnements- eller abonnementslignende forhold i dette lovforslags forstand. TVOD-tjenester er transaktionsbaserede tjenester, hvor der betales for adgang til tjenestens indhold ud fra en klassisk ”leje”-tankegang, dvs. at forbrugeren betaler i den enkelte situation for adgangen til f.eks. en film i en given periode. Det er også for TVOD-tjenesterne uden betydning, om modydelsen for adgangen til indholdet på tjenesten er af monetær karakter, eller om forbrugeren betaler for adgangen på anden vis.

De omfattede medietjenester skal være audiovisuelle, hvilket indebærer, at medietjenesteudbydere, der alene udbyder ”rene” audio on demand-tjenester, som f.eks. tjenester med podcasts, tidligere udsendte radioprogrammer m.v., ikke omfattes af loven.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 3, nr. 1-3.

Det følger af den foreslåede § 2, *stk. 2*, at loven endvidere finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester, der er målrettet mod publikum i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, *stk. 2*, vil medføre, at ordningen omfatter medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, når deres abonnementsbaserede on demand-audiovisuelle medietjenester er målrettet et dansk publikum.

Det følger modsætningsvist heraf, at loven ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der ikke er etableret i en EU-medlemsstat.

Det vil komme an på en konkret vurdering af den enkelte on demand-audiovisuelle medietjeneste, om den betragtes som værende målrettet et dansk

UDKAST

publikum. Det formodes, at tjenesten er rettet mod et dansk publikum, hvis tjenesten indeholder reklame eller anden promovring, der sigter specifikt mod kunder i Danmark, tjenestens hovedsprog er dansk, eller der er tale om indhold eller kommerciel kommunikation, som specifikt er rettet mod publikum i Danmark. Opremsningen er ikke udtømmende, og andre faktorer kan således have betydning.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til bestemmelsens stk. 1 samt til pkt. 3.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede § 2, *stk. 3*, at loven alene finder anvendelse på medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på over 15 mio. kr.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, vil medføre, at medietjenesteudbydere, hvis årlige omsætning ikke overstiger en tærskelværdi på 15 mio. kr. er undtaget fra lovens anvendelsesområde.

Tærskelværdien på 15 mio. kr. fastættes med henvisning til EU-Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Herefter defineres mikrovirksomheder som værende virksomheder med en samlet årlig omsætning på højst 2 mio. EUR, når omsætningen fra partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder også tages i betragtning.

Medietjenesteudbydere, der på grund af deres samlede årlige omsætning kategoriseres som mikrovirksomheder omfattes ikke af kulturbidragsordningen, for at undgå at bidragspligten skal ramme disse mindre virksomheder unødigt hårdt samt for at undgå, at nye aktører hindres adgang til markedet, jf. også EU-Kommissionens Retningslinjer i medfør af artikel 13, *stk. 7*, i direktivet om audiovisuelle medietjenester for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III.3.

Det følger af den foreslåede § 2, *stk. 4*, at loven ikke finder anvendelse på medietjenester, der udbydes som led i udøvelse af public service-virksomhed, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 11.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en undtagelse til udgangspunktet i § 2, *stk. 1*, hvorefter, en medietjenesteudbyder er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvis den udbyder on demand-audiovisuelle medietjenester.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at en medietjenesteudbyder, der alene udbyder en on demand-audiovisuel medietjeneste som led i udøvelse af public service-virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 11, alligevel ikke er omfattet loven.

Såfremt en medietjenesteudbyder udbyder flere on demand-audiovisuelle medietjenester eller opererer med opdelt medietjenester, hvoraf kun en del udbydes som led i udøvelsen af public service-virksomhed, vil det alene være den del af medietjenesten/medietjenesterne, der er underlagt en public service-forpligtelse, der falder under undtagelsen i § 2, stk. 4. Den del af medietjenesteudbyderens on demand-audiovisuelle medietjenester, der udbydes på almindelige kommercielle vilkår, omfattes således ikke af undtagelsen i § 2, stk. 4.

Henvisningen til § 11 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., medfører, jf. § 11, stk. 1, at kulturbidragsordningen ikke gælder for on demand-audiovisuelle medietjenester fra DR, de regionale TV 2-virksomheder og TV 2 DANMARK A/S, hvis de udbydes som led i udøvelsen af public service-virksomhed efter reglerne i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., kapitel 4, 6 og 6 a.

Den samme undtagelse gør sig gældende for andre foretagender, som har fået tilladelse til at drive public service-virksomhed, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. § 11, stk. 2, såfremt de udbyder en on demand-audiovisuel medietjeneste som led heri.

Det bemærkes, at undtagelsen i stk. 4, alene finder anvendelse i forhold til stk. 1, og således ikke finder anvendelse i forhold til medietjenesteudbydere, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som vil kunne omfattes af loven efter den foreslåede § 2, stk. 2. Dette skyldes, at eventuelle on demand-audiovisuelle medietjenester, der drives som led i udenlandsk public service, må antages at være målrettet sit eget nationale territorium og allerede af den grund ikke vil være omfattet af loven.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse indeholder den begrebsterminologi, der anvendes i lovforslaget. Bestemmelsens nr. 1-3, gennemfører AVMS-direktivets artikel 1, stk. 1, litra a, litra d og litra g, der ligeledes er gennemført ved Radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september

UDKAST

2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., § 2, stk. 1, nr. 4, og § 2, stk. 3 og 4.

Det foreslås i § 3, *nr. 1*, at definere begrebet audiovisuel medietjeneste som en tjeneste, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Bestemmelsen følger ordlyden fra Radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 1, nr. 4, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i § 3, *nr. 2*, at definere begrebet on demand-audiovisuel medietjeneste som en audiovisuel medietjeneste, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på, at programmer kan modtages på et brugervalgt tidspunkt og på den enkelte brugers anmodning på grundlag af et programkatalog udvalgt af medie-tjenesteudbyderen. Bestemmelsen følger ordlyden fra Radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 3, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i § 3, *nr. 3*, at definere begrebet medietjenesteudbyder som den fysiske eller juridiske person, der har det redaktionelle ansvar for valget af audiovisuelt indhold i en audiovisuel medietjeneste, og som bestemmer, hvordan det audiovisuelle indhold tilrettelægges. Bestemmelsen følger ordlyden fra Radio- og fjernsynslovens § 2, stk. 4, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i § 3, *nr. 4*, at definere begrebet bidragspligtig omsætning, som den del af medietjenesteudbyderens bruttoindtægter i Danmark, som hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer, herunder også abonnementsindtægter, transaktions- eller lejeindtægter, annonceindtægter og indtægter ved gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter, men ikke indtægter hidrørende fra lineær programvirksomhed.

Definitionen afgrænser den del af medietjenesteudbyderens omsætning, der skal udgøre basis for beregningen af det kulturbidrag, som medietjenesteudbyderen skal betale.

Den bidragspligtige omsætning er et bredt defineret begreb, der som udgangspunkt omfatter al omsætning, som medietjenesteudbyderen genererer

UDKAST

via sin on demand-audiovisuelle medietjeneste relateret til tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer i Danmark. Opremsningen i § 3, nr. 4, er således ikke udtømmende.

Den bidragspligtige omsætning kan omfatte indtægter direkte fra f.eks. forbrugernes abonnementsbetalinger for adgang til tjenesten eller betalinger for streaming af en film. Men den kan også omfatte indtægter, der kan genereres indirekte med afsæt i forbrugernes tilslutning til eller anvendelse af tjenesten, f.eks. indtægter fra salg af reklameplads på den on demand-audiovisuelle medietjeneste, eller indtægter fra andre virksomheders salg af abonnementsbaserede produkter, hvor den pågældende on demand-audiovisuelle medietjeneste indgår, f.eks. tv-pakker, mobilabonnementer m.v.

Udgangspunktet om, at al omsætning genereret via den on demand-audiovisuelle medietjeneste i Danmark er omfattet, fraviges for så vidt angår indtægter, der hidrører fra eventuel lineær programvirksomhed, der udøves gennem den on demand-audiovisuelle medietjeneste. Det kan f.eks. være en blandet tjeneste, hvor der ud over muligheden for at streame on demand-audiovisuelt indhold kan købes adgang til en lineær audiovisuel medietjeneste/kanal, hvor der sendes ”live” tv (dvs. sker samtidig modtagelse af programmer på basis af en programflade). I dette tilfælde vil den indtægt, der hidrører fra salget af adgangen til den lineære kanal, ikke være omfattet af begrebet bidragspligtig omsætning. Dette gælder også, selvom den lineære audiovisuelle medietjeneste tilbyder såkaldte catch up-/start forfra-tjenester som en integreret del af den lineære tjeneste, hvor man i en nærmere afgrænset periode kan se tidligere lineært udsendte programmer.

Til § 4

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4, *stk. 1*, at medietjenesteudbydere, jf. § 2, skal betale et årligt bidrag på 6 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medietjenesteudbydere, der omfattes af loven, bliver forpligtede til at betale et finansielt bidrag årligt på 6 pct. af deres bidragspligtige omsætning, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, i det såkaldte kulturbidrag.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 2 og § 3, nr. 4.

UDKAST

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4, *stk. 2*, at Slots- og Kulturstyrelsen opkræver bidraget årligt bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste regnskabsårs omsætning i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Slots- og Kulturstyrelsen gives hjemmel til at opkræve bidraget fra de omfattede medietjenesteudbydere som led i styrelsens administration af kulturbidragsordningen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 7, *stk. 1*, hvorefter medietjenesteudbydere én gang om året skal indberette en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning i Danmark.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 7, *stk. 1*.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4, *stk. 3*, at betales bidraget ikke af medietjenesteudbyderen, vil bidraget blive inddrevet af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis Slots- og Kulturstyrelsen efter opkrævning af bidraget kan konstatere, at bidraget efter en forgæves rykkerproces ikke er blevet betalt inden for en fastsat frist, oversender styrelsen kravet på bidraget til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse heraf efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det følger af den foreslåede § 4, *stk. 4*, at kulturministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af bidragene, herunder regler om rykkerprocedure for betaling, om forrentning og betalingsfrist.

De nærmere regler efter den foreslåede bestemmelse vil kunne omfatte bestemmelser om Slots- og Kulturstyrelsens opkrævning, henholdsvis restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af kulturbidrag som f.eks. betalingsfrister, forrentning af bidragsbeløbet samt om behandlingen af anmodninger om henstand eller afdragsvis betaling af bidragsbeløbet.

Til § 5

De gældende regler for tildeling af støtte under Public Service-Puljen følger af bekendtgørelse nr. 1579 af 27. december 2014 om tilskud til produktion

UDKAST

af dansk public service tv (Public Service-Puljen), der er hjemlet i § 11 a og § 92 a, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

De gældende regler for tildeling af støtte under filmstøtteordningerne, der administreres af Det Danske Filminstitut, følger af filmloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1354 af 4. september 2020 om film.

Det følger af den foreslåede § 5, at provenuet af kulturbidraget fordeles med 50 pct. til en public service-pulje og 50 pct. til støtte af dansksprogede film efter fradrag af omkostningerne forbundet med ordningens administration.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det provenu, der fremkommer ved, at medietjenesteudbydere, jf. § 2, betaler et årligt bidrag på 6 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark, jf. den foreslåede § 4, skal fordeles ligeligt mellem en public service-pulje og de danske filmstøtteordninger, der administreres af Dansk Film Institut. Provenuet fordeles til de nævnte støtteordninger efter fradrag af omkostningerne til Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen.

I overensstemmelse med præambelbetragtning 36 til AVMS-direktivet er det en forudsætning for kulturbidragsordningen, at de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, kan ansøge om støtte til produktionen af nyt dansksproget audiovisuelt indhold fra en public service-pulje og filmstøtteordningerne, der til dels vil blive finansieret af provenuet fra kulturbidragsordningen. De nærmere krav og betingelser for medietjenesteudbydernes modtagelse af støtte under disse ordninger fastlægges ikke med nærværende lovforslag, men vil følge af rammerne for og reguleringen af public service-puljen og filmstøtteordningerne.

Til § 6

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 6, *stk. 1*, at medietjenesteudbydere, jf. den foreslåede § 2, skal registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen.

Bestemmelsen skaber en forpligtelse for de medietjenesteudbydere, der er omfattet af bidragspligten, til at registrere sig hos Slots- og Kulturstyrelsen. Det er væsentligt, at Slots- og Kulturstyrelsen, der skal administrere opkrævningen af kulturbidraget, har kendskab til, hvilke medietjenesteudby-

UDKAST

dere, der er omfattet af ordningen. Det vurderes hensigtsmæssigt at lade forpligtelsen til registrering ligge hos medietjenesteudbydere, idet det vil være uforholdsmæssigt administrativt bebyrdende for Slots- og Kulturstyrelsen at foretage registreringen på baggrund af opsøgende arbejde. Endvidere vurderes en registreringsordning at være hensigtsmæssig henset til, at medietjenesteudbydere derigennem også får kendskab til, hvilket regelsæt, de hører under, og kan få vejledning m.v. herom af Slots- og Kulturstyrelsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er knyttet selvstændig retsvirkning til registreringen, idet registreringen alene er til brug for Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen og således ikke har indflydelse på, om en medietjenesteudbyder er omfattet af pligten til at betale kulturbidrag.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, at kulturministeren fastsætter nærmere regler for registreringen af medietjenesteudbydere i medfør af *stk. 1*, herunder om krav til registreringens form, procedure og indhold samt frister for registreringen.

Bestemmelsen medfører, at kulturministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler for, hvordan de omfattede medietjenesteudbydere skal registrere sig og med hvilke oplysninger. Kulturministeren kan i den forbindelse fastsætte krav til registreringens form, procedure og indhold. Der kan endvidere fastsættes krav til frister for registreringen.

Det vurderes hensigtsmæssigt at fastsætte sådanne nærmere forhold vedrørende og krav til registreringen administrativt, bl.a. henset til forholdenes processuelle karakter og muligheden for lettere at kunne tilpasse registreringsforpligtelsen i takt med udviklingen af den administrative organisering hos Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed kan det løbende sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bl.a. identificere og kontakte de relevante medietjenesteudbydere, men også samtidig, at der ikke stilles krav om unødvendig indberetning af oplysninger.

Til § 7

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, at medietjenesteudbydere én gang om året skal indberette en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning i Danmark til Slots- og Kulturstyrelsen.

Bestemmelsen indebærer, at det påhviler medietjenesteudbydere at indberette en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning

UDKAST

i Danmark. Det er nødvendigt for administrationen af ordningen og udregningen af bidragets størrelse, at Slots- og Kulturstyrelsen har adgang til opgørelser over medietjenesteudbydernes bidragspligtige omsætning. Indberetningspligten indføres, idet disse oplysninger typisk vil være af forretningsfølsom karakter og ikke er offentligt tilgængelige. De indberettede oplysninger vil blive behandlet fortroligt af Slots- og Kulturstyrelsen.

Den indberettede opgørelse af den bidragspligtige omsætning skal tage udgangspunkt i det seneste regnskabsår, idet der ikke stilles særskilt krav om, at selve årsregnskaberne skal være reviderede for at kunne anvendes som grundlag for indberetningen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 1. pkt.*, at medietjenesteudbyderens opgørelse skal følge den ved virksomhedens seneste godkendte regnskab anvendte regnskabspraksis.

Bestemmelsens første punktum medfører, at der stilles krav om, at medietjenesteudbyderens opgørelse over den bidragspligtige omsætning skal følge den ved virksomhedens seneste godkendte regnskab anvendte regnskabspraksis. Dette sikrer, at medietjenesteudbyderen ikke kan ændre i sin regnskabspraksis, f.eks. i forhold til hvordan indtægter fra lineære tjenester indregnes, hvilket kan være med til at sikre, at opgørelserne er så retvisende som muligt.

Det følger af den foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis medietjenesteudbyderen ikke tidligere har udarbejdet et godkendt regnskab, skal opgørelsen af den bidragspligtige omsætning ske i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Bestemmelsens andet punktum skal sikre, at nystartede virksomheder og virksomheder, der af anden grund har været undtaget fra at udarbejde godkendte årsregnskaber, også har mulighed for at indberette en opgørelse. Der stilles for denne type virksomheder krav om, at opgørelsen skal ske i overensstemmelse med årsregnskabsloven, hvilket skal sikre en fælles standard for opgørelser fra nystartede virksomheder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, at den bidragspligtige omsætning skal indregnes i opgørelsen, så det klart kan defineres, at den bidragspligtige omsætning hidrører fra en on demand-audiovisuel medietjenester. Der må ikke ændres i indregningen af den bidragspligtige omsætning for at påvirke bidragets størrelse.

Bestemmelsen skal medvirke til at sikre, at der er gennemsigtighed i forhold til, hvorfra den indberettede omsætning hidrører. Der stilles ikke krav om, at medietjenesteudbydere skal indberette deres samlede omsætning, da dette vurderes at være unødigt bebyrdende og ikke tjener et formål i forhold til beregningen af bidragets størrelse.

Endvidere medfører bestemmelsen, at der ikke i forbindelse med opgørelsen må ændres i indregningen af den bidragspligtige omsætning for at påvirke bidragets størrelse, hvilket skal sikre, at medietjenesteudbydere f.eks. ikke kan lave om i deres interne omregninger for forskellige typer indtægter relateret til den on demand-audiovisuelle medietjeneste med henblik på at betale et mindre bidrag.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, at indberettede opgørelser over den bidragspligtige omsætning, skal ledsages af en erklæring afgivet af en uafhængig godkendt revisor.

Bestemmelsen indebærer, at medietjenesteudbydere skal sikre, at deres indberettede opgørelser over den bidragspligtige omsætning ledsages af en revisorerklæring om, at opgørelserne er retvisende. Dermed sikres Slots- og Kulturstyrelsen et korrekt grundlag for at udføre et effektivt tilsyn med kulturbidragsordningen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 5*, at medietjenesteudbydere, der udbyder mere end én on demand-audiovisuel medietjeneste, kan indberette én samlet revisorerklæring for disse. Revisorerklæringen skal klart skelne mellem omsætningen for de respektive on demand-audiovisuelle medietjenester, som opgørelsen vedrører.

Bestemmelsen skal tjene til at sikre, at medietjenesteudbydere, der måtte have mere end én on demand-audiovisuel medietjeneste har mulighed for at lave fælles indberetninger af den bidragspligtige omsætning for disse tjenester. Formålet hermed er at gøre indberetningen så ressourcemæssigt og administrativt effektiv for de omfattede medietjenesteudbydere. Det bemærkes, at der er tale om en fakultativ bestemmelse, hvormed den enkelte medietjenesteudbyder fortsat har mulighed for at indberette særskilte opgørelser for hver enkelt on demand-audiovisuel medietjeneste, hvis udbyderen vurderer dette mere hensigtsmæssigt.

UDKAST

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 6*, at kulturministeren fastsætter nærmere regler for indberetning af opgørelser over den bidragspligtige omsætning, herunder om indberetningens form, procedure og indhold, frister for indberetningen samt krav til revisorerklæringerne, jf. *stk. 4 og 5*.

Bestemmelsen medfører, at kulturministeren bemyndiges til administrativt at fastsætte regler for medietjenesteudbydernes indberetning af opgørelser over bidragspligtig omsætning. Kulturministeren kan i den forbindelse fastsætte krav til proceduren for indberetningen og indberetningens form og indhold. Der kan endvidere fastsættes krav til frister for indberetningen. Endelig kan der fastsættes krav til de afgivne revisorerklæringer om omsætningsopgørelserne, herunder efter hvilken revisionsstandard og med hvilken grad af sikkerhed, erklæringen skal afgives.

Det vurderes hensigtsmæssigt at fastsætte sådanne nærmere krav til medietjenesteudbydernes indberetninger administrativt, bl.a. henset til forholdenes processuelle karakter og muligheden for lettere at kunne tilpasse kravene til indberetningerne i takt med udviklingen af selve administrationsordningen hos Slots- og Kulturstyrelsen. Dermed kan det løbende sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bl.a. opgøre og udsende korrekte fakturaer på betaling af kulturbidrag og føre tilsyn med ordningen, men også samtidig, at der ikke stilles krav om unødvendig indberetning af oplysninger.

Til § 8

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, at Slots- og Kulturstyrelsen fører tilsyn med og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen medfører, at Slots- og Kulturstyrelsen gives kompetence til at føre tilsyn med ordningen samt til at træffe afgørelser efter loven og regler udstedt i medfør heraf.

Afgørelser truffet efter loven forventes bl.a. at kunne omfatte afgørelser i relation til medietjenesteudbydernes indbetaling af bidrag, opgørelse af den bidragspligtige omsætning og afgørelser vedrørende, hvilke medietjenesteudbydere, der er omfattet af bidragspligten, herunder om deres on demand-audiovisuelle medietjeneste er målrettet publikum i Danmark.

Det følger af den foreslåede *stk. 2*, at medietjenesteudbydere skal meddele Slots- og Kulturstyrelsen de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og

UDKAST

afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen. Styrelsen kan fastsætte en frist for afgivelsen af sådanne oplysninger m.v.

Bestemmelsen medfører, at de omfattede medietjenesteudbydere forpligtes til at tilvejebringe og meddele styrelsen oplysninger i form af dokumenter, skriftlige udtalelser mv. til brug for styrelsens udøvelse af tilsynet med ordningen. Det foreslås at indføre denne meddelelsespligt af hensyn til styrelsens muligheder for at føre et effektivt tilsyn med ordningen, idet de nødvendige oplysninger i udstrakt grad vurderes at være forretningsfølsomme oplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, og det derfor må forventes, at der vil være et væsentligt behov for sagsoplysning, partshøringer m.v. Bestemmelsens andet punktum indebærer, at Slots- og Kulturstyrelsen har mulighed for at fastsætte en frist for, hvornår sådanne oplysninger skal være styrelsen i hænde. Dermed gives styrelsen mulighed for at tilrettelægge og føre et effektivt tilsyn med passende sagsbehandlingstider. Styrelsen gives ligeledes mulighed for at sikre passende fremdrift i kommunikationen med medietjenesteudbyderen omkring indbetaling af kulturbidraget henset til, at disse oplysninger ofte må forventes at ligge til grund for styrelsens beregning af kulturbidragets størrelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, at afgørelser truffet af Slots- og Kulturstyrelsen efter denne lov eller bekendtgørelser fastsat i medfør af loven kan indbringes for Radio- og tv-nævnet.

Den overvejende del af de afgørelser, som styrelsen vil træffe om, hvorvidt konkrete medietjenesteudbydere er omfattet af bidragspligten, den korrekte opgørelse af den omfattede omsætning m.v., vil være af både juridisk og tilskudsadministrativt teknisk karakter og vil forudsætte en særlig teknisk indsigt på området. Radio- og tv-nævnet varetager allerede i dag en række opgaver på radio- og tv-området, jf. §§ 40-44b i Radio- og fjernsynsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020 om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., og vurderes at besidde den fornødne ekspertise og indsigt til at kunne behandle eventuelle klager over Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser i henhold til denne lov og regler fastsat i medfør heraf.

Til § 9

Med forslaget til § 9, *stk. 1*, skabes der hjemmel til, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af kulturbidragsloven eller regler, som er udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt. Slots- og Kulturstyrelsen vil først og fremmest kommunikere med virksomheder og deres rådgivere om

UDKAST

konkrete sager og vejledning om kulturbidragsordningen i henhold til kulturbidragsloven. Langt størstedelen af styrelsens kommunikation foregår allerede digitalt.

Forslaget indebærer bl.a., at der vil kunne fastsættes regler om, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne om forhold, som er omfattet af kulturbidragsloven eller regler udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af myndighederne, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysningerne m.v. sendes til styrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for adressaten, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede registrerings-, indberetnings-, og meddelelsespligt i §§ 6-8. Af bekendtgørelsen, der vil udmønte bemyndigelsen, kan det nærmere fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold og på hvilken måde. Indtil videre er det tanken at udnytte den foreslåede bemyndigelse således, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af kulturbidragsloven eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt, fx via e-mail eller eventuelt via den offentlige digitale postløsning.

Ved henvendelser til Slots- og Kulturstyrelsen kan styrelsen stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

UDKAST

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af kulturbidragsloven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der bl.a. fastsættes regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, til den pågældendes digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden kan bl.a. tænkes anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der f.eks. er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at et selskab eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en offentlig tilgængelig computer på f.eks. et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan der i bekendtgørelsen specificeres krav om anvendelse af bestemte IT-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Det foreslåede *stk. 3* fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen. For meddelelser, der sendes til Slots- og Kulturstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Slots- og Kulturstyrelsen sender, er den pågældende virksomhed eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Slots- og Kulturstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

UDKAST

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller en person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for de pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Der kan efter forslaget til § 9, *stk. 4*, fastsættes regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter kulturbidragsloven eller regler udstedt i medfør heraf uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Til § 10

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, at det straffes med bøde, hvis de foreslåede bestemmelser i § 4, *stk. 1*, § 6, *stk. 1*, § 7, *stk. 1*, eller § 8, *stk. 2*, overtrædes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medietjenesteudbydere, jf. § 2, kan ifalde bødeansvar, hvis de ikke betaler det årligt opkrævede bidrag på 6 pct. af deres bidragspligtige omsætning i Danmark, jf. § 4, *stk. 1*.

Medietjenesteudbydere, jf. § 2, kan endvidere ifalde bødeansvar, hvis de ikke registrerer sig hos Slots- og Kulturstyrelsen, jf. § 6, *stk. 1*, eller ikke indberetter en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning i Danmark til Slots- og Kulturstyrelsen, jf. § 7, *stk. 1*.

Medietjenesteudbydere, jf. § 2, kan endeligt ifalde bødeansvar, hvis de ikke meddeler Slots- og Kulturstyrelsen de oplysninger, udleverer de dokumenter m.v. eller afgiver de skriftlige udtalelser, som forlanges af styrelsen i forbindelse med udøvelse af tilsynsforpligtelsen, inden for den af styrelsen fastsatte frist, jf. § 8, *stk. 2*.

For en nærmere redegørelse for ansvarssubjektet henvises til de specielle bemærkninger til § 2.

For en nærmere redegørelse for gerningsindholdet henvises til de specielle bemærkninger til § 4, *stk. 1*, § 6, *stk. 1*, § 7, *stk. 1*, og § 8, *stk. 2*.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at der fastsættes en mulighed for at bødestrafsanktionere regler udstedt i medfør af kulturbidragsloven. Det vil konkret dreje sig om regulering i bekendtgørelsesform udstedt med hjemmel i den foreslåede § 6, stk. 2, § 7, stk. 6, og § 9, stk. 1, om medietjenesteudbydernes registrering og indberetning samt digital kommunikation.

Det foreslåede *stk. 3* giver adgang til at pålægge juridiske personer strafansvar efter reglerne i den gældende straffelovs kapitel 5 om strafansvar for juridiske personer.

Det følger af reglerne i straffelovens kapitel 5, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v. medmindre andet er bestemt, omfatter enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. straffelovens § 26, stk. 1.

Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de ovenfor nævnte selskaber, jf. straffelovens § 26, stk. 2. Det følger videre, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at kulturbidraget, jf. § 4, stk. 1, forfalder til betaling første gang i 2024 på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over den bidragspligtige omsætning i Danmark i 2023.

Den foreslåede overgangsordning afgrænser kulturbidragsordningen bagud i tid og slår fast, at der ikke kan opkræves kulturbidrag ”bagudrettet” i 2023 på baggrund af omsætningen for 2022. Den foreslåede overgangsordning vil således sikre, at de omfattede medietjenesteudbydere får tid til at indstille sig på den nye bidragspligt og indrette deres forretningsgange herefter, f.eks. i relation til håndteringen af korrekt opgørelse af den bidragspligtige omsætning.

Til § 12

UDKAST

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, idet sagsområdet er overtaget af henholdsvis de færøske og grønlandske myndigheder.